

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 381/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Гавриловић, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији вештака ЈЈ, изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 625/19 од 26.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији вештака ЈЈ изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 625/19 од 26.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија вештака ЈЈ изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 625/19 од 26.11.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 625/19 од 26.11.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба вештака ЈЈ и потврђено је решење Основног суда у Вршцу П 1895/17 од 22.01.2019. године садржано у ставу другом изреке, којим је одлучено о накнади трошкова вештачења у предмету Основног суда у Вршцу П 1895/17.

Против правноснажног другостепеног решења вештак је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014 и 87/18) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права. О основаности и дозвољености ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У смислу члана 420. став 5. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе ЗПП о ревизији против пресуде.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020) Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Вештак у основи своје ревизије сматра да нижестепени судови нису правилно одлучили о његовом опредељеном захтеву за награду за обављено вештачење и то пре свега због тога што нису правилно утврдили број часова који су неопходни за вештачење. Одредбом члана 18. став 1. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник РС“ бр. 9/2016 и 62/22016) је прописано да се вештаку награда одређује тако што се основица за обрачуна награде дели с бројем радних часова у месецу који је претходио вештачењу па се тако добијен износ множи бројем часова који су били неопходни за вештачење. Дакле, број часова који је неопходан за вештачење је фактичко питање и утврђује се од стране суда у сваком конкретном случају. Отуда указивање у ревизији на одлуке судова у којима је за слично вештачење био утврђен већи број радних часова и самим тим вештаку признат већи износ награде не указују на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, већ само на другачије чињенично стање које је суд утврдио у тим поступцима. С обзиром да нису испуњени ни остали услови из члана 404. ЗПП за изузетну ревизију, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

У конкретном случају, ревизија није дозвољена ни по члану 420. ст. 1. и 2. у вези члана 403. став 3. ЗПП, с обзиром да се решењем против кога је вештак изјавио ревизију не окончава поступак правноснажно, а одредбу члана 420. став 1. ЗПП треба тумачити у односу на предмет спора по тужбеном захтеву.

Такође, предметна ревизија није допуштена ни у погледу вредности спора, ради чега је одлучено као у ставу другим изреке, у смислу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**